

streng Økonomi med Hensyn til Foranstaltninger, hvis Nytte under de foreløbige Forhold maa blive tvivlsom. Den samlede Bevilling paa § 26 til Krigs- og Marineministeriet — jeg nævner Summen for Marineministeriet med, fordi det giver et Bidrag til en bedre Forstaaelse af vor Udvalgsindsstillings Karakter — have vi antaget burde være henimod 1 Million Kr. eller noget Saadant, hellere noget mindre. Der er nu ikke mere end mellem 8 og 900,000 Kr. i vore Indstillinger, men Meningen dermed er ikke, at man ikke skulde kunne foretage enkelte Omposteringer eller mindre Forandringer, selv om man skulde komme til at gaa nogle Tusind Kroner op, vore Forslag ere ikke i den Forstand at forstaa som endelige. — Jeg skal med det Samme bemærke, at Vædringsforslaget under Nr. 287, vedrørende en Udvidelse af Frederiksværk Krudtværk, idag ikke nærmere vil blive motiveret fra min Side. Meningen med Forslaget har været, at man mellem 2den og 3die Behandling burde have en Forhandling med den høitærede Minister om disse Forhold ved Frederiksværk, og Vædringsforslaget er altsaa ikke at betragte som en endelig Udtalelse fra vor Side.

I Anledning af et Par Bemærkninger i Betænkningen skal jeg henvisse til, hvad der staar i denne, men jeg skal dog gaa ind paa en lidt nærmere Omtale af det ene Punkt. I Betænkningen (Tilleg B. Sp. 545—46) findes der en Meddelelse om, hvor Indkjøbet af Remonteheste har været ibehjændtgjort og hvor fundet Sted. Denne Meddelelse viser, at de fleste Heste har været indkjøbte hos Mellemandlerne og ikke hos Hesteopdrætterne. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa en Underjøgelse af, hvad der kan have bevæget Remontekommissionen til at gaa den Vej, men blot sige, at jeg tror, at man derved vækker Interessens hos Hesteopdrætterne til at møde ved disse Opløb; thi efterhaanden udbreder den Mening sig mere og mere, at Hesteopdrætterne mene, at de ikke faae deres Heste solgte, naar de møde med dem, men maa gaa hjem igjen med dem. Jeg vil ikke gjerne nævne specielle Exempler, da det let kan give Anledning til Misforstaaelser, men jeg kan dog ikke tilbageholde, at det fra forskjellige Sider er bleven paastaet, at Heste, som ere blevne kasserede, naar Hesteopdrætterne ere mødte med dem, senere,

ere blevne tagne imod, naar de vare gaaede over i Mellemandlernes Hænder. Det er ganske vist ikke skiftet til at animere Hesteopdrætterne til at møde med Dyrene. — Der findes i Slutningen af Betænkningen en lille Bemærkning om en tydeligere Affattelse af Anmærkningerne. Det er af Hensyn til, at der findes enkelte Forhøielse og Forandringer i Budgettet, som man vel kan se i Specifikationerne, men som ikke finde deres tilsvarende Udtryk i Anmærkningerne. Det gjør Udvalgets Arbejder noget besværligere, naar man skal sammenholde Specifikationerne, end naar der var anført i Anmærkningerne enhver Forandring, som fandt Sted, saaledes som det sker ved de andre Budgetter, hvilket letter Arbejdet en hel Del. Jeg henstiller derfor til den meget ærede Minister at gjøre en saadan Forandring til næste Aar.

Jeg skal sluttelig blot bemærke med det Samme, skjøndt det egentlig ikke vedrører denne Debat, da den meget ærede Krigsminister er tilstede, at jeg tror, at jeg har gjort den meget ærede Minister nogen Uret forleden Dag, da vi talte om Hirtsholmene. Jeg ser nemlig, at det staar trykt saaledes i Tidenden: „Det, der ligger her faktisk for, er dog virkelig det, at Ministrenes Udtalelser ved 1ste Behandling af Finantsloven have været faktisk urigtige“. Det har ikke været min Hensigt at sigte til den høitærede Krigsminister; thi det vil være Alle bekendt, hvad jeg ogsaa senere bemærkede i min Tale, at den høitærede Krigsminister gik sin Vej og sølgelig ikke kunde udtale Møgenting. Det er udelukkende den meget ærede Indenrigsminister, der har udtalt sig saaledes, som her er sagt. Det er muligt, det er en Hørefeil hos Stenograferne, men det er ogsaa muligt, at jeg har sagt Ministrenes istedetfor Ministerens. Da jeg ikke ønsker i en saa delikat Sag at gjøre Noget Uret, har jeg benyttet denne Leilighed til at rette denne Udtalelse, for at den ikke skal give Anledning senere til nogen Misforstaaelse. Jeg kan sige saa meget, at den høitærede Krigsminister ikke har sagt Noget og sølgelig ikke sagt noget Galt, men om han, hvis han havde sagt Noget, vilde have sagt Noget, der var galt, kan jeg ikke vide.

Thomsen: Ja det er jo paa § 22 ikke store Disfenspunkter, der er mellem Flertal